

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 127/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

274/2009. (IX. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) az **őriszentpéteri lakos¹** panaszos 2009. március 17-én előterjesztett **panaszát** a 2009. szeptember 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2009. március 15-én foganatosított rendőri intézkedés miatt 2009. március 17-én elektronikus formában – amelyet aláírásával 2009. március 26-án megerősített – nyújtotta be panaszát a Testülethez.

I.

A panaszos a beadványában előadta, hogy 2009. március 15-én 19 óra 05 perckor a Bajcsy-Zsilinszky út és a Kálmán Imre utca sarkánál a Nyugati tér irányába tartott két társával. Ekkor két – a panaszos által feljegyzettek szerint a (...) és a (...) azonosító számú – intézkedő rendőr több társával együtt a panaszosra az ok megjelölése nélkül „rárontottak és elrángálták” társai közül. Ezt követően a panaszost igazoltatni kezdték, úgy, hogy a panaszos szerint „semmilyen fenyegető, megbotránkoztatást

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

keltő, rendzavaró magatartást” ő nem tanúsított. A panaszos többszöri kérése ellenére nem jelölték meg az intézkedő rendőrök az igazoltatás okát.

A panaszos az esős időjárás miatt sapkát és kapucnit viselt, amely a rendőrök szerint jogellenes magatartás, és a panaszos szerint ezért igazoltatták őt. A panaszost többször felszólították arra, hogy vegye le a sapkáját, és elmondták, hogy amennyiben a felkérésnek nem tesz eleget, magatartása jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülésként minősül. Mindeközben a panaszos a háttérből személyére irányuló antiszemita és zsidóellenes „beszólásokat” hallott, feltételezése szerint Simon családneve miatt. Ezen „beszólások” a rendőrségi kamera megjelenésével megszűntek.

A panaszos sérelmezte, hogy kérése ellenére videofelvételt készítettek arcáról az intézkedő rendőrök.

A panaszos beadványában kifogásolta továbbá azt is, hogy ő panasszal kívánt élni, azonban annak a panasztétel módjáról őt nem tájékoztatták.

A panaszos végül sérelmezte azt is, hogy a nevezett rendőrök az igazoltatás során mindvégig udvariatlan és fenyegető magatartást tanúsítottak vele szemben.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől, amely az alábbi információkat és dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A BRFK Hivatalvezetőjének 2009. április 15-én kelt válaszelevele szerint megállapítható, hogy a panaszossal szemben 2009. március 15-én 19 óra körül, Budapesten, az V. kerület Bajcsy-Zsilinszky út és a Kálmán Imre utca kereszteződésénél került sor rendőri intézkedés foganatosítására.

A panaszossal szemben a kifogásolt rendőri intézkedéssel összefüggésben egyéb intézkedés nem vált szükségessé, vele szemben szabálysértési vagy büntetőeljárás nem indult.

2) A BRFK hivatalvezetőjének 2009. április 15-én kelt válaszelevele tartalmazza továbbá, hogy Budapest Rendőrfőkapitánya 0100-12945/2009. ált. számú egyedi utasításban Budapest teljes területére 2009. március 14-én 0 órától 2009. március 16-án 8 óráig fokozott ellenőrzést rendelt el. A megjelölt helyszínen és időpontban tehát fokozott ellenőrzés volt érvényben.

A rendőrség megküldte a Testület részére a fokozott ellenőrzést elrendelő egyedi utasítást, ami az alábbiakat tartalmazza.

A fokozott ellenőrzés keretében a végrehajtásában beosztott rendőri állományok feladata volt figyelemmel kísérni a rendezvényre érkezőket, megakadályozni az

esetleges jogsértések kialakulását. Szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat és csomagátvizsgálásokat hajtott végre a beosztott rendőri állomány ennek keretében, illetőleg közreműködött az esetlegesen megbomlott rend helyreállításában, jogsértés esetén végrehajtotta a szükséges intézkedéseket.

Az egyedi utasítás indokolása szerint a kérdéses időszakra a főváros területére több demonstráció került bejelentésre, mely rendezvényekre jelentős számú ember megjelenése volt várható. A nemzeti ünnepekhez kapcsolódó események, rendezvények kiemelkedő társadalmi jelentőséggel bírnak, amely indokolttá teszi, hogy ezek nyugodt körülmények között, zavartalanul, a résztvevők biztonságának garantálása mellett kerüljenek megrendezésre. A nemzeti ünnep és az egyéb demonstratív tömegrendezvények biztonságos lebonyolítása érdekében indokolt az érintett helyszíneken a személy- és gépjárműforgalom fokozott ellenőrzése. Az egyedi utasítás tartalmazza továbbá azokat a jogszabályhelyeket, amelyek a fokozott ellenőrzést lehetővé teszik.

3) A BRFK Hivatalvezetőjének 2009. április 15-én kelt válaszlevele szerint a panaszos által megadott szolgálati jelvények a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály II. II. Bevetési Osztály beosztottjai részére kerültek kiadásra. Erre tekintettel, a fokozott ellenőrzésen túlmenően, nyilatkozatni nem állt módjában az intézkedő rendőröknek. Testület ezért megkereséssel fordult a BRFK Hivatalán keresztül a Készenléti Rendőrséghez.

Az intézkedő r. törzsőrmester, biztosítás helyszíni parancsnokának és század parancsnokának jelentése a történeteket azonos módon tartalmazza. A csoport feladata a helyszínen az olyan állampolgárok igazoltatása volt, akik garázda magatartást folytattak és anonimitásuk megtartása miatt valamilyen módon arcukat elfedték.

A rendőrök előtt haladó tömegben a panaszos arcát sállal takarta el, és így tartott az Alkotmány utca felé haladó 40-50 fős csoportban. Az intézkedés megkezdésekor a r. törzsőrmester közölte nevét, rendfokozatát, jelvénytípusát, beosztási helyét és azt, hogy Budapest teljes területére fokozott ellenőrzés rendelt el Budapest Rendőrfőkapitánya.

A panaszos többször közölte, hogy panasszal kíván élni. A panasztétel lehetőségéről tájékoztatták, és még a helyszínen, telefonon panaszt tett. Az intézkedő rendőrök szerint egy jogsegélyszámon keresztül mondta el a diszpécsernek, hogy a „rendőrök kiemelték és előállították”.

A jelentések tanúsága szerint a „szükséges ideig igazoltatás lett végrehajtva”. Többször is elmondták, hogy fokozott ellenőrzés keretében intézkednek a panaszossal szemben. „A ruházatátvizsgálás és az igazoltatásról készült videó felvétel után nevezett személyt” útjára bocsátották. Az intézkedés végén közölték, hogy panasszal élhet az intézkedéssel szemben.

Az intézkedő r. törzsőrmester, biztosítás helyszíni parancsnokának jelentése tartalmazza, hogy a videofelvételen nem látszik, amint a panaszos arcát sállal eltakarta és úgy közlekedett. Ezen kívül felvétel készült a teljes intézkedésről.

A század parancsnok jelentése azt a többletinformációt tartalmazza, miszerint a panaszos személyére irányuló antiszemita tartalmú megjegyzések nem hangzottak el az intézkedő rendőröktől.

4) A rendőrség által megküldött CD lemezt a Testület körültekintően megvizsgálta. A felvételen jól látható, hogy a panaszos kifogásolta a rendőrök fellépését, és telefonon, a helyszínen panaszt kívánt tenni. Az intézkedő rendőr erre közölte vele, hogy megteheti nyugodtan panaszát, de „fokozott ellenőrzés van elrendelve Budapest területén, ezért magát ellenőrzés alá vontuk”. A panaszos a jogvédőket hívta telefonon, és elmondta, hogy kiemelték a tömegeből, nem közölték az igazoltatás okát és kamerázták, ezért jogsértőnek érzi a rendőri fellépést. A háttérben hallható, hogy az intézkedő rendőr úgy reagált erre, hogy „nem kiemelték a panaszost, hanem megállították” és ismételten közölték, hogy a fokozott ellenőrzés keretében állították meg. A rendőröktől elhangzott, hogy a panaszos arca el volt takarva, ami – a módosult törvény értelmében – jogszabályellenes. Ezt követően a panaszos lediktálta a lakcímét, leellenőrizték a körözési rendszerben, majd megkérték, hogy vegye le a sapkáját. A panaszos többször kérte, hogy ne kamerázzák, és nem akarta sapkáját levenni. Mire az intézkedő rendőr közölte vele, hogy ne álljon ellen „mert ez egy jogszerű intézkedés”. Majd a panaszos kezével arcát eltakarva levette sapkáját, közben adatait a rendőr a kamerába mondta. A panaszos sérelmezte, hogy felvételt készítenek róla. Az intézkedő rendőr azt felelte, hogy megadta a jelvéyszámát és megteheti panaszát, továbbá elmondta, hogy az intézkedést kamerázták. Ismételten közölte a rendőr, hogy a fokozott ellenőrzés keretében jártak el a panaszossal szemben.

5) A Testület a rendőrség ismételt megkeresése során azt a tájékoztatást kapta az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóágának 2009. július 7-én kelt levelében, hogy nincsen olyan belső norma amely szerint „jogellenes magatartásnak minősül, ha az állampolgár – anonimitásának megtartása miatt – arcát valamilyen módon elfedi.”

III.

A panaszos által előadottak szerint a kérdéses időpontban és helyszínen a vele szemben foganatosított rendőri intézkedések során jelen volt egy férfi és egy nő, akiket a panaszos név szerint megjelölt. A Testület az ügy minél szélesebb körű megismerése végett, a panaszos által beadványában nevezett két személyt megkereste, és a panaszüggyel kapcsolatosan nyilatkoztatta. A megkeresések során a Testület az alábbi információkat szerezte.

B. J. V. a Testület megkeresésére azt a tájékoztatást adta, hogy ismeri a panaszost és valóban jelen volt a nevezett helyszínen és időpontban. Állítása szerint felesleges volt a kivezényelt rendőrök mennyisége is, és a rendőrök megjelenése összekavarta a jelen

levő további személyeket, bennük pánikot keltett. Ezzel „felizgatták” a békésen vonuló tömeget. Nevezett tanú álláspontja szerint az egy emberre szemben igazoltatást lefolytató rendőrök száma is indokolatlanul sok volt. A rendőrök magatartása és eljárása – a tanú szerint – erőszakos, durva és jogszerűtlen volt.

B. Z. a Testületet úgyszintén arról tájékoztatta, hogy ismeri a panaszost és valóban jelen volt a sérelmezett esetenél. Elmondása szerint az intézkedő rendőrök „lekezelően, fenyegető stílusban beszéltek, intézkedtek a panaszossal szemben, pedig erre nem volt okuk”, tekintettel arra, hogy a panaszos viselkedésére és arra, hogy az intézkedésnek nem állt ellen.

A tanú állítása szerint elképzelhető, hogy már korábban kiválasztották, hogy kit fognak igazoltatni, mivel a panaszost akkor állították meg, amikor elindultak a rendőrsorfal mellett, és annak ellenére a panaszost igazoltatták, hogy nem ő, hanem a tanú ment közelebb a sorfalhoz.

A tanú azt tapasztalta, hogy a rendőrök arra próbálták rákényszeríteni a panaszost, hogy a sapkája nélkül nézzen bele a kamerába, hogy lekamerázhassák.

IV.

1) A Testület vizsgálta a panaszos igazoltatásának jogszerűségét, és annak körülményeit, így a panaszolt időpontra elrendelt fokozott ellenőrzést.

Az a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ának (2) bekezdésének első mondata a szabályszerű intézkedés megkezdésével kapcsolatosan előírja, hogy „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.” A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy „a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

Az Rtv. fokozott ellenőrzést szabályozó, tehát jelen esetben alkalmazandó 30. §-ának (1) bekezdése értelmében „a rendőrség [...] a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja”. A Szolgálati Szabályzat 39. §-a értelmében „a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják”.

A jogszabályi háttér – ahogyan arra a Testület korábbi állásfoglalásaiban is utalt – meglehetősen tág teret biztosít a fokozott ellenőrzések alkalmazásával foganatosítható rendőri intézkedéseknek. Ennek keretében az állomány tagjainak nem kell olyan mértékig mérlegelniük az igazoltatás a konkrét okainak meglétét, mint egy „általános” rendőri intézkedés során, mert a fokozott ellenőrzés egyfajta „mögöttes felhatalmazást” jelent.

Ez a felhatalmazás ugyanakkor nem korlátlan. Vizsgálható egyfelől az, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése indokolt volt-e, másfelől az is, hogy a fokozott ellenőrzés keretében foganatosított konkrét intézkedés nem volt-e egyértelműen indokolatlan a fokozott ellenőrzés céljainak fényében.

Annak megítélése kapcsán, hogy a rendőrség a fokozott ellenőrzés elrendelésének lehetőségével az említett napon indokoltan élt-e, a Testület jelentőséget tulajdonított a közelmúlt rendezvényekkel összefüggő tapasztalatainak. Ebből kiindulva, tekintettel a rendezvények és várhatóan a résztvevők igen nagy számára, alappal lehetett számítani a demonstrációk helyszínén, illetve azok közelében rendbontók megjelenésére, a közrendet és köznyugalmat megzavaró eseményekre. Ezért a Testület megítélése szerint a rendezvények helyszínéhez közeli területekre nézve a rendőrség indokoltan rendelt el fokozott ellenőrzést.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség a Szolgálati Szabályzat 73. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, mivel hivatalos honlapján 2009. március 13-án tájékoztatást tett hozzáférhetővé, illetve 2009. március 12-én közleményt adott ki a március 12. és március 15. közötti időszakra tervezett forgalomkorlátozásokról.

A rendőrségi felvétel tanúsága szerint az intézkedő rendőr a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdte meg a panaszos igazoltatását, és többször elmondta, hogy a fokozott ellenőrzés hatálya alatt intézkednek a panaszossal. A panaszos állítása szerint őt kiemelték a tömegből. A rendőr a felvételen erre úgy reagált, hogy őt megállították, nem pedig kiemelték. A panaszolt kiemeléssel összefüggésben az ellentmondó információk következtében, a Testület elképzelhetőnek tartja, hogy a panaszos valóban kiemelésre került a tömegből, amelyet az intézkedő rendőrök „megállításként” értékelték. A Testület életszerűnek tartja, hogy a panaszost kiválaszhatták – a nyilatkozatott tanú elmondása alapján is – a vonuló, 40-50 fős csoportból, amennyiben ő arcát sállal eltakarva közlekedett. Az intézkedő rendőrök feladata volt ugyanis, hogy a vizsgált időpontban intézkedjenek azokkal szemben, akik arcuk eltakarásával kívánták anonimitásukat megtartani. A Testület véleménye szerint az arc eltakarása alapján történő kiválasztás aggályosnak tekinthető és visszásságokat eredményez, hiszen a jelenleg hatályos jogszabályok azt nem tekintik jogellenes magatartásnak, így megfelelő jogszabályi háttér nélkül látták el feladatukat a rendőrök.

Testület megjegyzi, hogy az igazoltatás indokoltságával összefüggésben megállapítható, hogy a panaszos – függetlenül öltözködésétől – tájékozódhatott volna a fokozott ellenőrzés elrendeléséről, és számíthatott volna arra, hogy a nemzeti ünnep alkalmából a rendezvények közelében a rendőrség esetleg igazoltatásokat fog

végrehajtani, akár vele szemben is. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható tehát, hogy a panaszosnak tudnia kellett az aznapra elrendelt fokozott ellenőrzésről, arról a Rendőrség a honlapján előzetesen egy tájékoztatást is közzétett, illetve amelyről az egyéb sajtó és média orgániumok is figyelmeztettek. A panaszossal többször közölték is, hogy vele szemben a fokozott ellenőrzés keretében intézkednek, továbbá egy ízben azt is, hogy jogellenes az arc eltakarása, és ily módon az anonimitás megtartása. A Testület úgy értékelte, hogy az intézkedő rendőrök tekintettel a fokozott ellenőrzés hatályára, jogalappal intézkedtek a panaszossal szemben. Viszont az, hogy a rendőrök – a biztosítás parancsnoktól kapott utasítás alapján – feladatuk végrehajtásaként jogellenesnek minősítették megfelelő jogszabályi háttér nélkül az „arc eltakarását”, jogbizonytalansághoz vezet. Testület elfogadhatatlannak tartja a rendőrség részéről a megfelelő jogi norma nélküli, rendőri gyakorlatok kialakítását. A rendőrség ilyen és ehhez hasonló törekvései gyökeres ellentétben állnak a jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelményeivel.

A Testület a korábbi véleményét – amelyet a 190/2009 (VI. 24.) számú állásfoglalásában már kifejtett – továbbra is fenntartva a panaszos sálviselésével összefüggésben megjegyzi, hogy az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosának, valamint más jogvédő szervezetek és intézetek véleményével összhangban úgy véli, hogy ez a körülmény önmagában főszabályként nem alapozhatja meg a békés jelleg sérelmét, illetve a véleménynyilvánítás körében – annak egy kifejeződéséeként – a védelem erre a magatartásra is kiterjed, de legalább is pusztán emiatt nem jogszerű és nem indokolt senkivel szemben a rendőri fellépés. Hiszen a gyülekezési szabadsággal anonim módon is lehet élni, ennek gyakorlása nem kötődik a gyülekezési szabadságával élő személy azonosíthatóságához. Nem tiltható a sál viselése, és emiatt nem kezdeményezhető rendőri intézkedés azon az alapon, hogy egyes emberek arcukat eltakarva erőszakos cselekményeket követhetnek el.

A Testület továbbá megjegyzi, hogy a fokozott ellenőrzésnek a főváros teljes területére történő elrendelése olyan esetekben, amikor rendezvény csak Budapestnek jól behatárolható területén kerül megtartásra, az arányosság követelményét nem veszi kellően figyelembe; még akkor sem, ha a rendezvényre érkezők, és az onnan távozók biztonságának garantálása a rendezvény konkrét helyszínénél nagyobb terület ellenőrzés alatt tartását teszi szükségessé.

Mivel a fokozott ellenőrzés elrendelése adott esetben a jogszabályi felhatalmazáson túli felhatalmazást konstituálhat, ezért a Testület a jövőre nézve is fenntartja a jogot arra, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelésének indokoltságát és megalapozottságát az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének szempontjából, konkrét egyedi ügyekben vizsgálat tárgyává tegye. A Testület a felvétel alapján és a rendelkezésre álló iratanyagból úgy ítélte meg, hogy a rendőrség az arányosság követelményét nem lépte túl, az intézkedést annak céljához mérten arányosan folytatta le.

A fentiekre tekintettel, az igazoltatás jogalapja a fokozott ellenőrzésre hivatkozással adott volt, és az az arányosság követelményének betartásával történt. Az intézkedő rendőrök azonban jogszabályi háttér – sőt a rendőrség egyéb belső jogi normája –

híján, tévesen tájékoztatták a panaszost – ami a rendőrségi felvételtől egyértelműen kiderült – akkor, amikor azt közölték vele, hogy jogszabályellenes magatartást tanúsít azzal, hogy arcát sállal eltakarja. Figyelemmel arra, hogy olyan jogszabály jelenleg nem létezik, amely az arc eltakarást jogellenes magatartássá nyilvánítaná, a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőri intézkedés csekély mértékben sértette a panaszos Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ában foglalt jogállamiság és jogbiztonság alapelvekből levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

2) A panaszos az igazoltatás körülményeivel kapcsolatosan sérelmezte, hogy vele az intézkedő rendőrök udvariatlanul beszéltek, valamint, hogy a háttérből „zsidóellenes és antiszemita beszólásokat” hallott. A Testület úgy értékelte a felvételek alapján, hogy a rendőrök határozottan léptek fel a panaszossal szemben, amit ő udvariatlannak minősített. A felvételeken antiszemita kijelentések nem hangzottak el. Figyelemmel a panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok eltérő tartalmára, a Testület e tekintetben nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, így az emberi méltósághoz jog megsértését megállapítani nem tudta.

3) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőrök róla felvételt készítettek. Az Rtv. 42. § (1) és (7) bekezdése vonatkozik a rendőrségi kép- és hangfelvétel készítésére. A hivatkozott törvényhely értelmében a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt készíthet. Az így rögzített felvételt, ha arra egyéb célból nincs szükség, a rögzítést követő 30 nap elteltével törölni kell.

A konkrét esetben igazoltatás teljes időtartama alatt, panaszos és az intézkedést egésze felvételre került. Az intézkedés végén a panaszos - a rendőrség kérésének eleget téve – ugyan sapkáját levette, de ő a kamerába nem nézett, arcát kezével eltakarta. A felvételkészítés kapcsán a Testület megjegyzi, hogy a történések rekonstruálásához feltétlen segítségül szolgálnak a felvételek, azonban a kamerázás módja vonatkozásában az arányosság követelményére hívja fel a rendőrség figyelmét.

A Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszosról készített felvétel nem sértette a személyes adatok védelméhez való jogát.

4) A panaszos végül kifogásolta a panasztételi lehetőségről történő tájékoztatás elmaradását. Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése rögzíti, hogy „intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.”

A felvételen jól hallható, hogy az intézkedés végén a rendőr annyit közölt a panaszossal, hogy „megadta a jelvénytűszámát és megteheti panaszát”. Megállapítható, tehát, hogy az intézkedő rendőr nem adott felvilágosítást arról, hogy a panaszos az Rtv. alapján pontosan hol, mely szerveknél tudja megtenni panaszát.

Amint azt a Testület már több állásfoglalásában [pl. 7/2009. (I. 21.) számú állásfoglalás] kifejtette, az Rtv. 20. §-ában rögzített követelmények azért bírnak különös jelentőséggel az intézkedés alá vont személy jogérvényesítési képessége szempontjából, mert a panasztételi jog maradéktalan érvényesülését hivatottak biztosítani. A törvény által megkövetelt tájékoztatás elmaradása a Testület töretlen gyakorlata alapján az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogállamiság és jogbiztonság alapelvekből levezethető tisztességes eljáráshoz való jognak sérelmét okozza.

A sérelmet ugyanakkor jelen esetben csekély fokúnak ítélte a Testület, mivel a panaszos a panasztételhez alapvetően szükséges adathoz (a rendőri azonosítószámhoz) hozzájutott. A Testület egyúttal felhívja a panaszos figyelmét, hogy a jelenleg hatályos Rtv. szerint az intézkedő rendőr beosztását és szolgálati helyét nem köteles közölni.

V.

Mindezek figyelembe vételével a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a konkrét esetben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor, ezért az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag